

Stk. 2 ændres til stk. 4, og som nyt stk. 2 indsættes:

„Stk. 2. Direktoratet kan — efter forudgående forhandling med direktoratet for arbejdstilsynet — meddele pågældende pålæg om under arbejdets udførelse at iagttage sådanne forsigtighedsregler, som skønnes egnede til undgåelse af en sygdoms forværrelse eller genopblussen. Endvidere kan direktoratet meddele pågældende pålæg om helt at afholde sig fra udførelsen af bestemte arbejder, såfremt dette er påkrævet for at hindre sygdommens forværrelse eller opblussen. Sådanne pålæg kan meddeles som midlertidige eller varige og kan meddeles, selv om sygdommen endnu ikke har medført arbejdsudygtighed. Pålægget skal meddeles pågældende i anbefalet brev med forklaring af de med tilsidesættelsen forbundne retlige følger, jfr. stk. 3.“

Som nyt stk. 3 indsættes:

„Stk. 3. Efterkommer pågældende ikke de i stk. 1 og 2 omhandlede krav eller pålæg, eller modarbejder han sin helbredelse ved tilsidesættelse af de givne forskrifter, kan direktoratet bestemme, at hans ret til erstatning helt eller delvis fortabes.“

Til § 12.

Ordene „en invalid“ ændres til ordet: „skadelidte“.

Til § 14.

§ 14 affattes således:

„§ 14. Der ydes pågældende proteser, briller og lignende hjælpemidler samt sygevoogne, som — medens sagen er under behandling — af direktoratet skønnes fornødne til at sikre sygebehandlingens resultater, formindske ulykkestilfældets eller sygdommens følger eller nøjere bestemme invaliditetens grad. Såfremt pågældende under tjenesten anvendte et af de ovenfor nævnte hjælpemidler og dette er blevet beskadiget som følge af ulykkestilfældet, vil udgifterne til reparation, eventuel fornyelse af hjælpemidlet ligeledes være at afholde af direktoratet.

Stk. 2. I det omfang, hvori det ikke påhviler den myndighed, under hvilken den skadelidte har gjort tjeneste, eller en sygekasse (sygeforening) i henhold til dens vedtægt at afholde udgifterne hertil, afholder direktoratet udgifterne til sygebehandling og

optræning, når direktoratet — medens sagen er under behandling — skønner sygebehandling eller optræningen fornøden til at opnå den bedst mulige helbredelse. Optræningen skal foretages som efterbehandling i umiddelbar tilknytning til sygebehandling i de af direktoratet her i landet anderkendte optræningsinstitutioner, hvor behandlingen (optræningen) foregår under lægelig kontrol.“

Til § 15.

Som nyt stk. 3 indsættes:

„Stk. 3. Såfremt der i medfør af bestemmelsen i § 11, stk. 2, er meddelt pågældende pålæg om at afholde sig fra bestemte arbejder, kan direktoratet bestemme, at der uanset betingelsen for dagpengeret efter stk. 2 tillægges pågældende dagpenge som erstatning for tab af arbejdsfortjeneste som følge af pålægget.“

Til § 17.

§ 17 affattes således:

„§ 17. Dagpengene begynder at løbe fra ulykkestilfældets dato (datoen for sygdommens opståen), medmindre hjemsendelse først finder sted på et senere tidspunkt, i hvilke tilfælde dagpengene først løber fra dagen for hjemsendelsen. Udskydes hjemsendelsen på grund af ulykkestilfældets (sygdommens) følger, begynder dagpengene dog at løbe fra det tidspunkt, da hjemsendelsen skulle have fundet sted, men med fradrag af den militære lønning, pågældende eventuelt oppebærer.

Stk. 2. Dagpengene skal så vidt muligt betales til pågældende bagud hver fredag med det ham for den forløbne uge tilkommende beløb, første gang den første fredag efter den dag, på hvilken retten til dagpenge er indtrådt.

Stk. 3. Er der ydet hjælp i henhold til lov om offentlig forsorg i et tidsrum, for hvilket der senere tilstås dagpenge efter denne lov, kan vedkommende opholdskommune uanset bestemmelserne i lov om offentlig forsorg kræve af det pågældende tilkommende beløb at få udbetalt et til den ydede hjælp svarende dagpengebeløb til dækning af hjælpen, dog ikke mere end dagpengene for samme tidsrum. Kommunen kan kun kræve dækning af den hjælp, der er ydet i anled-